

помощ, оказана на други домакинства или организирана обществена дейност.

3. Стоките и услугите, произведени от домакинствата за собствена употреба или за употреба от други домакинства, да бъдат включени в същелитните сметки, независимо дали са включени, или не в националните сметки.

4. Продукцията на домакинствата да се оценява чрез разходите, като се използва методът на импутацията. Разходите за продукцията включват разходи за труд и капитал, а също разходи за пазарни стоки и услуги, влагани в процеса на производство.

5. Разходите за труд да се изчисляват чрез измерване на времето отделно за домакинска работа и чрез използване на подходяща заплата като основа за оценка. От голямо значение в случая е класификацията на дейностите, използвана при изследването на бюджета на времето. Дейностите в тази класификация са така изгответи, че да може да се направи разграничение между времето, отделено за продуктивни дейности, от времето, отделено за непродуктивни.

6. Оценката на работното време да се базира на брутните заплати, включващи нормални социални осигуровки.

От изложеното допук може да се направи изводът, че информацията от изследването на бюджета на времето на населението би могла да послужи за основа за задълбочен анализ не само на промените в структурата на използването на времето на населението, но също и за подпомагане анализа на икономическото развитие на страната, развитието на пазара на стоки и услуги, развитието на системата на социално подпомагане.

Приета за печат на 28.01.2002 г.